

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
ЉУБЕ ЈОВАНОВИЋА 9 Ц
11000 БЕОГРАД

- КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ -

Предмет: Жалба на текст који је објављен у дневном листу „Ало“

број 2250 од 31. маја 2014. године, као и на сајту истог листа

У тексту испод фотографије на насловној страни дневног листа „Ало“ у броју 2250 од суботе 31. маја 2014. године под насловом „Томиславе Николићу, имаш ли ти имало стида“, као и у тексту на страни 3 истог броја поменутог дневног листа под насловом „Сами сте криви“, који су објављени и на сајту тог листа, прекршена су начела Кодекса новинара Србије о истинитости извештавања и одговорности новинара.

Објављањем поменутих текстова, а на основу нетачног, необјективног, и непотпуног обавештавања негативно се утиче на мој лични и професионални интегритет, као и на стварање негативне климе у друштву по питању имиџа и кредибилитета председника.

Молим Комисију за жалбе Савета за штампу да уважи моје аргументе и донесе Одлуку, којом би у конкретном случају новинару и уредништву дневног листа „Ало“ указали на кршење Кодекса и обавезали наведене дневне новине на објављивање тако донете Одлуке Комисије за жалбе.

I ИСТИНИТОСТ ИЗВЕШТАВАЊА

Члан 1 Кодекса који наводи обавезу истинитог извештавања наводи

„Обавеза је новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије „ (тачка 1)

„Право је медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања“ . (тачка 2)

„Са новинарством неспојиви су објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина, као и измишљених писама или писама чији аутор није познат или његов идентитет није проверљив“. (тачка 5)

У вези са катастрофалном елементарном непогодом која је погодила Републику Србију дана 24. маја 2014. године, дао сам следећу изјаву:

„Велики наук, велико искуство нажалост стечено на свом примеру, опомена за будућност да ово може да се деси, не толико опомена држави, држава се изванредно снашла, Влада је беспрекорно обавила свој посао, посебно ови људи који су били овде на терену. Ово је за грађане велика опомена, ако им није вредело што смо их сви молили, упућивали апеле преко свих медија да се евакуишу и да послушају, данас су ваљда схватили“.

„Да је само било мало више сарадње да бисмо избегли људске жртве, а материјалне жртве не можете да избегнете али можете да поправите. Људске жртве можете да избегнете, а не можете да поправите, и у томе је сва разлика и сва наука после ове поплаве“.

У вези са мојом посетом подручју захваћеном великим поплавама у граду Обреновцу на насловној страни дневног листа „Ало“ у тексту испод фотографије наводи се следећи текст „ Након што је Обреновчане недавно оптужио да су сами криви што су се подавили, председник Србије јуче и гестикулацијом са оклопног транспортера показао шта мисли о унесрећеном народу.“ Поред поменутог текста на насловној страни на фотографији видљива је моја гестикулација уз коју аутор сугерише и садржај мог мисаоног тока који по аутору гласи „Сами сте криви“. Такође на страни 3 истог броја у тексту „Сами сте криви“ аутор тумачећи део моје изјаве наводи да је „председник Републике исказао свако одсуство саосећања према страдалима у поплавама.“

Упоређујући моју изјаву са садржајем спорног текста дневног листа, аутор текста је очигледно и злонамерно променио суштину и смисао моје изјаве, у вези са елементарном непогодом и на бази претпоставки, мењајући контекст дела изјаве изнео неистините чињенице да сам ја „недавно оптужио Обреновчане да су сами криви што су се подавили“. Аутор је на наведени начин неистинито информисао читаоце са намером да ме на омаловажавајући и подругљив начин окарактерише као некога ко нема самилости према страдању грађана погођених поплавом. Дакле, овде се не критикује чак ни изговорена реч, већ се улази у осећања и мисаоне процесе, као да је реч о таблоиду који се бави метафизиком и унутрашњим стањима појединаца, што се граничи са логиком и здравом памећу.

Мој однос, као председника Републике, према катастрофи која нас је задесила и моје поступање били су потпуно у складу са Уставом и мојим личним односом према патњама других.

Од момента када је постало јасно да ће Србију задесити катастрофалне поплаве, Влада је прогласила ванредну ситуацију, а вероватно не би погрешила и да је прогласила ванредно стање. Законом о ванредним ситуацијама дефинисана су права и обавезе свих носилаца функција у Републици Србији. Председник Републике Србије, по закону, нема никаквих овлашћења у организовању и спровођењу мера за сечавање, одбрану, или санацију после ванредних ситуација. Команда је у рукама Владе Републике Србије, којој се потчињава и Војска Србије, којој командују непосредне старешине.

И то је добро, пошто је у таквим ситуацијама најважније да све одлуке о употреби средстава и размештају људства долазе са једног места, у које се сливају и све информације.

Одмах по сазнању о размерама катастрофе ступио сам у контакт са председницима многих држава и затражио да у непосредном контакту са Владом Србије сазнају о врсти помоћи коју могу да пруже. Углавном су то били специјално обучени припадници цивилне заштите, пумпе за воду, чамци, агрегати и друга техничка средства. Помоћ је стигла благовремено и спречила теже последице.

Сада, када се отклањају последице поплава, моја супруга и ја смо најпре лично донирали неопходне намирнице у вредности од 1.800.000

динара и до сада обишли скоро сва поплављена подручја, а уз помоћ фондације „Драгица Николић“ организовано је прикупљање помоћи и слање грађевинских машина и камиона у поплављена подручја. Ускоро ће отпочети градња кућа које ће бити финансиране новцем делом са рачуна те фондације, а делом личним средствима породице Николић. Након окончања ове акције поднећу извештај јавности о укупној вредности сакупљене помоћи за поплављена подручја.

Из овога јасно произилази да је у поменутим текстовима изостао објективни приступ новинара и да је став о „одсуству сваког саосећања председника према страдалима у поплавама“ настао мењањем смисла дела моје званичне изјаве што све заједно указује на грубо кршење члана 1 Кодекса.

Будући да су поменуте тврдње у текстовима засноване на неоснованим тврдњама, изношењем неистиних чињеница, нагађањима, као и кршењем члана 1 Кодекса новинара Србије који указује на потребу тачног, објективног, потпуног информисања, доведен је у питање интегритет институције председника Републике, као и потенцијално однос поверења грађана према председнику Републике и то у нарочито осетљивом периоду након трагедије у којој има страдалих и којом су тешко погођени материјални и други интереси грађана Републике Србије.

II ОДГОВОРНОСТ НОВИНАРА

Сматрам да је у овом случају поред мог угледа, као и интегритета институције председника Републике повређен и интерес читаоца, који је на

бази претпоставки од стране новинара погрешним приказивањем чињеница доведен у заблуду и тако спречен да сазна истиниту, тачну и потпуну информацију. Наведеним поступањем потписник новинског текста је прекршио чл. 4 став 1 Кодекса у коме се наводи да је новинар пре свега одговоран својим читаоцима, слушаоцима и гледаоцима.

На крају желим да изразим уверење да ће Одлука коју будете донели бити заснована на поштовању Кодекса новинарске професије и да ће садржина исте указати на потребу поштовања етике новинарског позива, што на крају води ка зрелости и јачању капацитета развијеног демократског друштва.

Београд

09.06.2014.године

Подносилац жалбе

Томислав Николић